

1. Krá-li ne-be-ský, k to-bě lid křesťanský
vo - lá vždy bez pře - stá - ní:
Smi-luj se, ach pro-sí - me, nad ná - mi.

2. Když pak sem přijdeš, / souditi nás budeš / podle své
spravednosti, / neodlučuj nás od své milosti
3. v ten přehrozný den, / v němž smutný svět všečen /
má před tvým trůnem státi / a ze všech skutků svých počet
dátí.
4. Tu spravedlivé, / v dobrém pracovité, / utěšíš velmi mile, /
řekneš jim: „Pokoj vám této chvíle.
5. Kdo jste věřili / a mnou se měřili / v činění spravednosti, /
dovedu vás do věčné radosti.
6. Pojďte, vybraní, / věčně požehnaní, / v radost již Otce
mého, / vejďte v dům Krále nebeského.“
7. A tu bezbožní / stanou v zarmoucení, / nemohouce se
skrýti; / řkou: By nás hory mohly přikrýti!
8. A tu se skrýti / nelze, všudy svítí / Krále tvář nebeského, /
kterak lze uniknout moci jeho?
9. Věčným odsudkem / hříšník jsa odsouzen / bude v něm
bez milosti. / Blaze, koho Kristus pekla zproští.
10. Králi nebeský, / od své svaté ruky / neodlučuj nás věčně, /
doveď nás do radosti bezpečně.

T: Vyšehradský sborník, c. 1460/1470 /
Písně chval Božských, 1541 / Evangelický zpěvník, 1979
M: Kodex Franus, 1505 / Písně chval Božských, 1541